

شالیکاران هم باسماتی می‌خورند/ داستان غم انگیز چای ایرانی تکرار می‌شود؟

با وجود تعرفه گمرکی ۴۰ درصدی و دریافت مابه التفاوت ۵۰۰ تومانی برای ورود برنج خارجی، تمایل زیادی برای واردات این محصول وجود دارد، از طرفی قیمت پایین آن، باعث شده که جای خود را حتی در سفره شالیکاران باز کرده و شغل آنها را به خطر بیندازد.

به گزارش خبرنگار بخش کشاورزی خبرگزاری تسنیم، میان فعالین بخش کشاورزی مثل معروفی مبنی بر این وجود دارد که " لذتی که در واردات است در تولید داخلی نیست" این طنز تلخ واقعیتی بوده که در بخش واردات کالاهای اساسی به خوبی خود را نشان می‌دهد.

کالاهای اساسی روغن خام، ذرت و سویا و برنج هرساله جزء چند کالای عمده وارداتی در آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران هستند و نهایتاً رتبه خود را در صدر جدول با یکدیگر عوض می‌کنند.

دلیل علاقه فراوان تجار به واردات برنج

نابراین گزارش تمایل به واردات یکی از این محصولات یعنی برنج بیشتر از سایر محصولات است و با وجود وضع تعرفه ۴۰ درصدی واردات

به همراه دریافت مابه‌التفاوت واردات ۵۰۰ تومانی برای ورود هر کیلو گرم از این محصول، همچنان تجار به‌شدت به واردات آن علاقه‌مند هستند.

نرخ واردات هر تن برنج مرغوب از هند ۷۰۰ دلار است که با در نظر گرفتن دریافت ۵۰۰ تومان ما به التفاوت در کنار پرداخت تعرفه بالای ۴۰ درصدی، نرخ بهترین برنج هندی حدود ۲ هزار و ۷۰۰ تومان برای واردکنندگان تمام می‌شود. قیمت هر کیلوگرم برنج هندی در بازار مصرف حدود ۵ تا ۶ هزار تومان است و واردکنندگان سود ۸۰ تا ۱۰۰ درصدی از واردات دارند.

در این شرایط شاهد اتفاقات عجیب و غریبی در واردات هستیم به‌طوری که در شرایطی که واردات این محصول به دستور وزیر جهاد کشاورزی ممنوع است به یکباره واردات آن از مناطق آزاد، آزاد می‌شود یا شرکت بازرگانی دولتی در فصل ممنوعیت واردات تقاضای واردات این محصول را از وزیر جهاد کشاورزی می‌کند، یا اینکه در پی آزاد شدن واردات برنج در کشور ما، نرخ برنج هندی در جهان بالا می‌رود.

اختلاف فاحش واردات و نیاز به واردات برنج

بنابراین گزارش، بخشنده معاون برنامه‌ریزی وزارت جهاد کشاورزی در این رابطه می‌گوید: ۲ میلیون تن برنج در کشور تولید می‌شود اما مصرف آن حدود ۳ تا ۳٫۱ میلیون تن است و باید طبق روال هرساله کمبود برنج موردنیاز خود را وارد کنیم.

وی می‌افزاید: کسری مورد نیاز واردات برنج، بر اساس میزان تولید و مصرف کشور حدود یک میلیون تن به‌غیر از ذخایر ۳۰۰ هزار تنی استراتژیک (ذخایر دولت) است.

رقم نیاز به واردات برنج میان کارشناسان و مسئولان بخش‌های مختلف خصوصی، دولتی و قانون‌گذار متفاوت است و میزان واردات در حالی رقم عظیم حداکثر یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن اعلام می‌شود که در برخی از سال‌ها تا ۲ میلیون تن در سال و حتی بیشتر واردات به کشور انجام می‌شود.

واقعیات میدانی از مصرف برنج خارجی در کشور

بنابراین گزارش، فارغ از واقعی بودن ارقام واردات برنج به کشور که اختلاف‌نظر فراوانی بر روی آن وجود دارد برای لمس مصرف برنج

خارجی در کشور کافی است به میزان مصرف خانوار حتی در مناطق برنج خیز کشور توجه داشت.

لاهیجان یکی از شهرهای مهم استان گیلان است که مزارع چای و شالیزارهای برنج زیادی دارد. اقتصاد مردم این شهر بسته به این دو محصول مهم است که یکی زیر سایه نوع خارجیاش محجور مانده و دیگری را نیز خطری مشابه تهدید می‌کند.

چای لاهیجان تقریباً از سبد غذای مردم ایران خارج شده است، اما برنج گیلان و لاهیجان همچنان پرطرفدار است و خواهان دارد. با این وجود متأسفانه برخی بی‌تدبیری‌ها باعث شده تا این محصول ارزشمند نیز کم‌کم از نیازهای مهم خانوارهای ایرانی خارج شود.

در شهر لاهیجان که می‌تواند بخشی از نیازهای مردم کشور در استفاده از برنج را تأمین کند، متأسفانه برنج‌های تایلندی، هندی، برزیلی و ... با قیمتی نصف برنج ایرانی به فروش می‌رسد.

در ابتدای مهم‌ترین بازار شهر لاهیجان بدون هیچ محدودیتی برنج خارجی با تبلیغاتی از لحاظ پخت بهتر و قیمت کمتر به راحتی عرضه می‌شود.

داستان به همین جا ختم نمی‌شود و متأسفانه در رستوران‌های گیلان و لاهیجان مانند سایر استان‌های کشور بیشتر برنج خارجی طبخ می‌شود و برنج ایرانی از فهرست خرید آنها خارج شده است.

این موارد زنگ خطری را در گوش ما و شاید مسئولان به صدا در می‌آورد و هشدار می‌دهد که مبادا قیمت زیاد برنج ایرانی، این محصول ارزشمند را که به «رَنج» تهیه می‌شود کم‌کم از سفره مردم ایران خارج کند.